

існуючому академічному забезпеченню. Нові Т-рівні для дітей віком від 16 до 19 років будуть викладатися з 2020 року. Ці сучасні професійні кваліфікації запропонують альтернативу рівням А і замінять велику кількість існуючих курсів. Це «найбільша ревізія післяшкільної освіти за 70 років», за словами представника уряду Філіпа Гамонду (Philip Hammond). Програми уроків та оцінювання були розроблено з провідними компаніями, включаючи Rolls Royce, EDF та Lloyds Bank. Перші розроблені та підтверджені курси Т-рівня є в цифровому, будівельному, освітньому та дитячому закладах.

Отже, останні тенденції в освіті Великої Британії включають не тільки ефективне використання новітніх технологій у процесі навчання, а й оновлення орієнтації на технічне навчання відповідно до нової промислової стратегії уряду.

Ключові слова: освіта, тенденції, Велика Британія, технології.

ОСВІТА В КИТАЇ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

Оксана Шпарик, к.пед.н.

Інститут педагогіки НАПН України
м. Київ, Україна

Метою дослідження є виявлення тенденцій розвитку шкільної освіти КНР в умовах глобалізації для розроблення наукових орієнтирів в умовах модернізації сучасної української освіти.

У процесі глобалізації освіта вступила в якісно новий етап – міжнародну інтеграцію, яка є результатом розвитку і поглиблення попереднього етапу (інтернаціоналізації) та доведення її до рівня інтеграції національних систем. Тенденції розвитку сучасної освіти у світовому масштабі породжують необхідність такої теорії навчання, яка б орієнтувала освіту на новий спосіб мислення й нові життєві стимули майбутніх поколінь.

Розкрито, що сучасна китайська освіта знаходиться у пошуках нових підходів до навчання мисленню й діяльності у сучасному швидкозмінно-

му житті. Вона характеризується пріоритетністю логічного, проблемного й критичного мислення, пошуком нестандартних відповідей у дослідницькій діяльності учнів, що сприяє розвитку творчості, самостійності, професіоналізму й відповідальності – особистісних якостей, необхідних в сучасних економічних та соціокультурних умовах.

Своєрідність освіти в Китаї полягає у глибокому зв'язку педагогічних ідей із філософським змістом китайської культури. Важливою особливістю є і те, що традиційно в Китаї функції державного управління і виховання практично ототожнювалися. Ці обставини вплинули на становлення сучасної системи освіти, типовими рисами якої є: патерналістська роль держави в стратегіях розвитку та реформування; особлива (що ґрунтується на конфуціанських пріоритетах) роль освіти як основного джерела процвітання нації; збереження традиційних культурних цінностей з одночасним запозиченням західних методик навчання.

Тенденції розвитку сучасної китайської освіти формуються під впливом факторів різної природи і масштабу, комплексність яких визначає такі риси, як багатовекторність, динамічність, спрямованість на потреби китайського суспільства. Насамперед переглядається роль освіти в процесі модернізації: їй надається значення не тільки об'єкта, а й суб'єкта модернізації з економічною функцією «продуктивної сили».

Виявлено, що відбувається трансформація парадигми освіти (від екзаменаційно-орієнтованого навчання до навчання, яке спрямовано на «підвищення якісних характеристик нації»), відповідно змінюються освітня і виховна цілі, зміст, методи, принципи організації системи освіти, її модель та інші складові. Головним сьогодні є формування особистості, яка уособлює єдність особистісної індивідуальності і фахівця високої кваліфікації, а в перспективі – в дусі модернізованого конфуціанства – становлення людини культури. Від кількісних показників і тенденції на забезпечення населення єдиним рівнем освіти в умовах централізованої системи відбувся перехід до моделі різнотипної і варіативної, відкритої для представників всіх верств суспільства і водночас орієнтованої на особистість. Відбуваються трансформації і за критерієм охоплення населення освітніми послугами: від елітарності вищої освіти до масовості і в перспективі до загальності. Розвиток інформаційно-технологічної цивілізації обумовив технологізацію китайської освіти. Помітною тенденцією в розвитку китайської освіти і новою сферою наукового дослі-

дження стає регіоналізація освіти, детермінована специфікою сучасного соціально-економічного розвитку регіонів КНР.

Зроблено висновок, що шкільна освіта в Китаї динамічно розвивається у руслі загальних підходів світової спільноти відповідно запитам китайського суспільства. Вплив загальносвітових тенденцій глобалізації та сучасні економічні та соціокультурні умови уможливають демократизацію китайської національної системи освіти. Технократичні переваги змінюються на впровадження в суспільну свідомість гуманістичної парадигми. Сучасний освітній процес в КНР насичений інноваціями, відбувається інформатизація та комп'ютеризація освіти.

Ключові слова: тенденція розвитку, шкільна освіта, Китай.

РОЗВИТОК МЕДІАОСВИТИ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВИТИ США: ВПЛИВ ОСВІТНІХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Наталія Приходькіна, к.пед.н., доц.

ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»

докторант

Інститут педагогіки НАПН України

м. Київ, Україна

Метою дослідження є аналіз діяльності освітніх організацій щодо розвитку медіаосвіти у закладах середньої освіти США.

Розкрито, що Національний центр історії в школах (National Center for History in the Schools), організація, що фінансується частково Департаментом освіти США та Національним фондом гуманітарних наук, спрямована на сприяння професійному розвитку викладачів історії в освітній системі K-12. У дійсній редакції «Національних стандартів історії США для 5–12 класів» говориться, що учні, перш ніж закінчити середню школу, повинні вміти «пояснити вплив засобів масової інформації на сучасну культуру».

Некомерційна група Центр з питань залучення громадян (Center for Civic Engagement) зазначає у своїх нещодавно оновлених «Національних стандартах громадянського суспільства та державного управління для